

Mál nr. 76/2019**M og
V vegna slysaftryggingar launþega hjá A****Tilkynning vátryggingafélags um takmörkun ábyrgðar vegna stórkostlegs gáleysis vátryggðs samkvæmt 94. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004****Gögn.**

Málskot, dags. 19.02.2019, ásamt fylgiskjölum 1-9.

Tölvupóstur V, dags. 20. mars 2019.

Málsatvik.

Hinn 12. janúar 2017 varð M fyrir slysi við störf sín hjá A. Taldi M að A bæri skaðabótaábyrgð á slysinu, en um þann þátt og atvik máls, er fjallað í máli 318/2017 fyrir úrskurðarnefnd í vátryggingamálum. V féllst á bótarétt M úr slysaftryggingu launþega vegna atviksins, en taldi að takmarka ætti ábyrgð félagsins að 1/3 hluta á grundvelli þess að M hafi sjálfur sýnt af sér stórkostlegt gáleysi.

M mótmælir því í fyrsta lagi að hann hafi sýnt af sér stórkostlegt gáleysi. Í öðru lagi telur M að V hafi ekki virt tilkynningarskyldu sína samkvæmt 1. mgr. 94. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 og hafi því glatað rétti til að bera fyrir sig atvik er gætu leitt til skerðingar bótaréttar, sbr. 2. mgr. sömu greinar. Þannig hafi V ekki tilkynnt um þá afstöðu sína að bótaréttur M skyldi skertur á grundvelli 1. mgr. 90. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 og ákvæða í viðeigandi vátryggingarskilmálum fyrr en a.m.k. rúmum 13 mánuðum eftir að vátryggingafélagið fékk þau gögn sem afstaða þess byggir á.

Í tölvupósti V dags. 20. mars sl. til nefndarinnar kemur fram að félagið muni ekki senda athugasemdir vegna málsins, enda sé fallist á að V hafi borið að tilkynna M um mögulega takmörkun ábyrgðar vegna slysaftryggingar launþega fyrr en raun varð á.

Álit.

Í 1. mgr. 94. gr. laga um vátryggingarsamninga kemur fram að vátryggingafélag verði án ástæðulauss dráttar að tilkynna vátryggðum um það ef félagið ætlar að takmarka ábyrgð sína skv. tilteknum köflum laganna sjálfra. Ef vátryggingafélag sinnir því ekki þá missir það, skv. 2. mgr. 94. gr. laganna, rétt til að bera fyrir sig slíka ábyrgðartakmörkun.

V hefur með skýrum hætti lýst því yfir við nefndina að það hafi ekki tilkynnt M um takmörkun ábyrgðar án ástæðulauss dráttar, sbr. 1. mgr. 94. gr. laga um vátryggingarsamninga. Þegar af þeirri ástæðu verður ekki litið svo á að V hafi heimild til takmörkunar ábyrgðar félagsins og á M því rétt á óskertum bótum úr slysaftryggingu launþega A hjá V.

Niðurstaða.

M á óskertan bótarétt úr slysaftryggingu launþega A hjá V.

Reykjavík, 9. apríl 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildgunnur Hafsteinsdóttir lögfr.